

Koala ve Kanguru

Jane MEADOW

Koala ve Kanguru

Jane MEADOW

Sıcak Avustralya çalılıklarında, ince ve uzun sakız ağaçlarının yetiştiği yerde Kiki adında bir koala yaşırdı. Kiki dalların yükseklerinde kalmayı çok severdi; orada yapraklar taze, esinti yumuşacıktı. Yumuşacık gri tüyleri, kocaman yuvarlak siyah bir burnu ve kulağının arkasına sıkıştırılmış yeşil bir yaprağı vardı. Kiki ağacın tepesinden bütün çalılığı görebilirdi.

Aşağıda, Joey adında genç bir kanguru açık arazide zıplamayı çok severdi. Kum rengi kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve boynuna bağlanmış küçük kırmızı bir boyun atkısı vardı. Joey'nin uzun arka bacakları ve kalın kuyruğu onu yay gibi esnek ve hızlı yapardı. Hiç yavaşlamadan kütüklerin ve kayaların üzerinden atlayabilirdi. Joey ve Kiki en iyi arkadaşı.

Her sabah Kiki en sevdiği dala tırmanır, Joey de en büyük zıplayışlarını çalışırdı. "Aşağı gel de benimle zıpla, Kiki!" diye seslenirdi Joey. Ama Kiki sessiz yükseklikleri severdi. "Yukarı gel de manzarayı gör, Joey!" diye karşılık verirdi. Farklılıklarına gülerlerdi ama her zaman sakız ağacının dibinde buluşup dostça selamlaşırlardı.

Güneşli bir gün Joey heyecan verici bir haberle Kiki'nin ağacına zıplayarak geldi. "Çalılıktan geçen yeni bir patika varmış!" dedi. "Hadi bir maceraya çıkalım da nereye gittiğini görelim." Kiki küçük pençeleriyle kabuğa tutunarak yavaşça aşağı indi. Temkinliydi ama arkadaşına güveniyordu. "Peki," dedi. "Ama yakınımdan ayrılma."

İki arkadaş patika boyunca yola koyuldu. Joey önde zıplıyor, kuyruğu arkasında sallanıyordu; Kiki ise yerde yumuşak adımlarla yürüyordu. Çalılık seslerle doluydu: gülen kukaburralar, vızıldayan ağustos böcekleri ve rüzgârda hışırdayan yapraklar. Macera için mükemmel bir gündü. Birlikte kendilerini cesur ve mutlu hissediyorlardı.

Kısa süre sonra patikanın kapandığı bir yere geldiler. Büyük bir fırtına dalları devirmiş, kütükleri ve kayaları üst üste yığmıştı. Joey üzerinden atlamayı denedi ama yığın çok yüksek ve çok genişti. Kiki arasından tırmanmayı denedi ama dallar birbirine dolanmıştı. "Eyvah," dedi Joey. "Buradan nasıl geçeceğiz?"

Kiki uzun sakız ağaçlarına baktı. "Bir fikrim var," dedi. "Yükseğe tırmanıp yukarıdan yeni bir yol bulabilirim." Joey başını salladı. "Ben de kütüklerin ve kayaların üzerinden atlayarak yol gösterebilirim!" Bunun üzerine Kiki en yakın ağaca tırmandı; güçlü pençeleri kabuğa tutundu. Yükseldikçe yükseldi, ta ki çalılığın çok ötesini görene kadar.

Kiki yüksekteki dalından dikkatle baktı. Kapanan patikanın etrafından kıvrılan dolambaçlı bir yol gördü. Yol, devrilmiş bir kütüğün yanından geçiyor, küçük kayalık bir tepenin üzerinden aşıyor ve yumuşak eğrelti otlarıyla kaplı bir bölgeden geçiyordu. "Bir yol görüyorum!" diye aşağıdaki Joey'e seslendi. "Beni takip et!" Joey aşağıda bekledi, kulakları dikilmiş, harekete hazırды.

Kiki aşığı indi ve patisiyle işaret etti. "İleride bir kütük var. Üzerinden atlayabilir misin?" Joey sırttı. "Kolay iş!" Tek bir düzgün zıplayışla kütüğün üzerinden atladı. Sonra dönüp Kiki'yi bekledi. Kiki kütüğün üzerinden yavaşça ve dikkatle tırmandı. "Başardın!" dedi Joey. İkisi de güldü ve yollarına devam ettiler.

Sırada kayalık bir tepe vardı. Joey güçlü, yay gibi zıplayışlarla kayaların üzerinden sıçradı. Kiki de küçük pençeleriyle taşlara tutunarak onu izledi. Tepede nefeslenmek için durdular. "Harika bir tırmanıcısın," dedi Joey. "Sen de harika bir zıplayıcısın," dedi Kiki. Birbirlerine gülümsediler, takım çalışmalarıyla gurur duyuyorlardı.

Yumuşak eğrelti otlarının olduğu bölgeye vardılar. Orası serin ve yeşildi, zemin ayaklarının altında sünger gibiydi. Kiki iki çalının arasında dar bir boşluk fark etti. "Şuradan sığabiliriz," dedi. Joey önce gitti, çalıları burnuyla yana itti. Kiki hemen arkasından geldi. Öbür tarafta patika yeniden açıldı.

Kapanan yolun etrafından güvenli bir yol bulmuşlardı! Joey sevinçle zıpladı, Kiki patilerini çıırttı. "Birlikte başardık!" diye sevindiler. Yeni yolda ilerlediler; yol onları küçük, pırıl pırıl bir derenin olduđu güzel bir açıklığa götürdü. Orası ilk patikadan bile daha güzeldi. Suyun kenarına oturup taze yapraklardan oluşan bir atıştırmalık paylaştılar.

O günden sonra Kiki ve Joey, arkadaşların birbirlerinin sınırlarını aşmasına yardım edebileceğini bildiler. Kiki'nin dikkatli tırmanışı ve Joey'nin cesur zıplayışları mükemmel bir takım oluşturuyordu. Birbirlerini kollayarak daha birçok maceraya çıktılar. Ve ne zaman bir yol kapansa, birlikte bir çıkış yolu bulabileceklerini biliyorlardı.

Sakız ağacına döndüklerinde Kiki en sevdiği dala tırmandı, Joey de aşağıda zıplayışlarını çalıştı. "Yolu bulduğun için teşekkürler," diye yukarı seslendi Joey. "Önden atladığın için teşekkürler," diye aşağı seslendi Kiki. Farklı olmanın bir zayıflık değil, bir güç olduğunu öğrenmişlerdi. Takım olarak çalıştıklarında çalılık olasılıklarla doluydu.

O akşam, güneş Avustralya çalılıklarının üzerinde batarken Kiki ve Joey alçak bir dalda yan yana oturdular. "Arkadaşlık en güzel maceradır," dedi Kiki. Joey başını salladı; kırmızı boyun atkısı solan ışıktaki parlıyordu. "Takım çalışması da bizi durdurulamaz yapar," diye ekledi. Yıldızların belirişini izlediler; güzel çalılık yurtlarında mutlu ve güvendediler.

Yani bir gn yolunuz kapanırsa Kiki ve Joey'i hatırlayın. Bir arkadaş yolu grmek iin ykseęe tırmanabilir, bir dięeri nclk etmek iin engellerin zerinden atlayabilir. İyilik, cesaret ve takım alıřmasıyla hibir sorun ařılamayacak kadar byk deęildir. İřte bu da koala ile kangurunun, Avustralya alıřlıklarında sonsuza dek en iyi arkadaş olan ikilinin hikâyesi.